

SKEPPET STJÄRNAN

av Isa Schöier

*Detta är en kraftigt omarbetad version för barn/ungdomsgrupp av min pjäs "Stjärnpojken" som jag skrev hösten 2004 för Ung Scen Öst i Linköping. För att skilja ut den här versionen har den fått ett eget namn. "Skeppet Stjärnan" kom till under vintern 2019-20 och är avsedd att spelas av en grupp teatervana 11-14-åringar eller av en ungdomsgrupp som vill spela för en barnpublik (från ca 10 år och uppåt). Den passar för cirka 7-11 skådespelare och speltiden ligger nånstans mellan 45 och 50 minuter. Läs mer i slutet på manuset om möjligheter till dubbleringar, kön på karaktärer, råd om strykningar med mera. **Författaren nås via Amatörteaterns Riksförbund som också är de som förmedlar spelrättigheter till pjäsen.***

Tack till Kulturskolan i Vaxholm för all hjälp!

Speciellt med den här pjäsen är att stora delar av den är så kallad berättarteater. Den handlar om vad som hände i en skolklass när en ny pojke började i klassen. Och det är barnen i klassen själva och några av deras skolkamrater som berättar genom att göra en teaterföreställning. De turas hela tiden om att berätta och ibland spelas också scener ur dåtiden upp. Det händer också att barnen börjar diskutera sinsemellan hur dom ska spela teatern.

Roller:

LUKAS - rastlös kille i sexan eller möjligen sjuan, ensam utan att vilja erkänna det

EDGAR – ny i klassen och besatt av rymden

NADJA – Edgars syster, trött på rymden och på alla idioter som inte fattar nånting

COLIN - Lukas beundrare, som bara går i fyran

LIGAN - (3-7 personer) Består av **YASMINE, SARA P, CARLA** och ytterligare 0-4 klasskamrater*

FRÖKEN – barnens trötta fröken, spelas av någon ur LIGAN (utom Yasmine eller Sara P)

EDGAR 2** - spelas av nån ur LIGAN (utom Sara P eller Carla - och om Yasmine ska spela Edgar 2 behövs en liten replikförändring, se längst bak i manuset.)

* För att göra pjäsen flexibel med antal skådespelare men också för att visa hur LIGAN hänger ihop som ett gäng har jag oftast inte delat upp replikerna här utan ni får själva dela ut dem bland Yasmine, Sara P, Carla och alla andra medlemmar i Ligan, av de tre nämnda så är det Carla som än så länge har fått minst antal repliker. Ibland kan Ligan prata i mun på varann också, eller tillsammans om man vill. Jag har gett namn och karaktärsdrag åt tre ligamedlemmar, ni får själva hitta namn och karaktärsdrag för de andra.

** Pjäsen är skriven som en återberättelse av vad som hände när Edgar kom som ny till klassen. Ett annat barn spelar ibland Edgar i återberättelsescenerna eftersom Edgar själv ofta hellre sitter och tittar i sin stora rymdfaktabok. Ibland spelas även Lukas av Sara P.

SCENER

- SCEN 1 HÄR KAN VI HA KLASSRUMMET
- SCEN 2 MINA BÄSTA STJÄRNOR
- SCEN 3 VI SKA BERÄTTA NU
- SCEN 4 RAST
- SCEN 5 KLASSKASSAN
- SCEN 6 SKOLFLICKANS ÖGA
- SCEN 7 PRECIS SÅ VAR DET
- SCEN 8 BRÅKA MED FRÖKEN
- SCEN 9 STICK TILL DITT SVARTA HÅL
- SCEN 10 OCH NU ÄR EDGAR FÖRSVUNNEN
- SCEN 11 LOGGBOK FÖR SKEPPET STJÄRNAN
- SCEN 12 STJÄRNKIKAREN
- SCEN 13 FRÅN SKOLANS TAK
- SCEN 14 STJÄRNPOJKEN
- SCEN 15 EN PRICK PÅ HIMLEN
- SCEN 16 SKEPPET STJÄRNAN

SCEN 1 HÄR KAN VI HA KLASSRUMMET

(Ett gäng barn, de flesta i 12-13-årsåldern kommer in i scenrummet för att ställa det i ordning för en teaterföreställning. EDGAR har sin favoritkeps/mössa på sig, sin favoritbok i väskan, och hittar snabbt till sin favoritplats, varifrån han tittar lite förfärat på alla förberedelser som YASMINE, SARA P, CARLA och dom andra i gänget, LIGAN kallat, ägnar sig åt. NADJA är också med och hjälper till, och lille COLIN som bara går i fyran springer fram och tillbaka och kollar efter LUKAS som verkar vara försenad som vanligt.)

YASMINE:

Här kan vi ha klassrummet.

LIGAN:

Här ligger fröken och sover.

Ja. (En av deltagarna i gänget får på sig en frökensjal, frökenglasögon, en frökenklänning eller liknande och placerar tjustigt sovande tvärsöver det som ska föreställa katedern)

Här ligger fröken och sover som vanligt.

Här kan vi ha toaletterna.

Och taket då?

(Sara P sitter uppklättrad på nånting högt så att hon kan titta ner i det som dom bestämt ska föreställa toaletterna)

SARA P:

Usch jag vill inte tänka på taket.

LIGAN:

Vi får ta det sen.

Jag hade inte velat vara Edgar.

SARA P:

Och jag hade inte velat vara Lukas.

COLIN:

Lukas är inte här.

LIGAN:

Vi ser det Colin.

EDGAR:

Får jag berätta om mina bästa stjärnor?

NADJA:

Inte nu Edgar.

YASMINE:

Jo låt honom.

LIGAN:

För det är ju honom allt handlar om.

Det är ju hela berättelsen.

Hur det var när han kom till våran klass.

EDGAR:

Jag heter Edgar.

LIGAN:

Och du ska precis ska börja i våran klass.

Här. *(börjar ta fram stolar och skapa som ett klassrum av dom intill katedern.)*

SCEN 2 MINA BÄSTA STJÄRNOR

(Ligan slår sig ner i klassrummet, utom Sara P som sitter kvar ovanför toan. Fröken sover fortfarande. Nadja står utanför klassrummet, vid sidan av eller bakom, liksom Colin. Edgar står längst fram i det som ska föreställa klassrummet och ser sig om efter en plats. Han räcker upp handen, viftar med den.)

LUKAS *(in)*:

Förlåt att jag kommer försent.

COLIN:

(till publiken) Han kommer alltid försent.

SARA P:

Han bryr sig inte.

LUKAS:

(till publiken) Det är inte mycket man missar ändå.

NADJA:

Utom en gång.

En enda gång i ditt liv höll du verkligen på att komma försent.

COLIN:

Men han hann.

Vi hann.

SARA P:

(till publiken) Vi ska berätta om den gången när vi hann.

LIGAN:

Och vi ska berätta från början.

Det var vinter.

LUKAS:

Det var så kallt så man kunde pissa is.

LIGAN:

Lukas kom försent som vanligt.

Och när han kom in stod det en kille därframme och viftade med armen så det såg ut som den kunde gå av närsomhelst.

EDGAR:

Fröken? *(högre)* Fröken!

YASMINE:

Jag vet inte hur det är med andra lärare men våran fröken är alltid bäst på morgnarna.

FRÖKEN:

(vaknar till) Ja! Edgar? Det var Edgar eller hur? Jag ska bara ha mina glasögon. Jag hör visst bättre med glasögonen på. Ja det kanske kan låta konstigt men så är det. Människokroppen är outgrundlig.

EDGAR:

Människokroppen är inte outgrundlig. Rymden är outgrundlig.

FRÖKEN:

Jaha. Ja, det kan nog stämma. Det var fint sagt. Men vi har inte rymden i år. Idag ska vi prata om människokroppen!

LIGAN:

Vi håller på med tänderna.

Sa vi.

Vi håller på med hur man ska borsta dom och så.

Karies.

Tandhalsar. Plack.

Sa vi.

Vi har hållit på med tänderna sen i femman.

Sa vi.

LUKAS:

(till Edgar) Så akta armen. Så den inte går av. För då kan du inte borsta tänderna. *(Går förbi honom och sätter sig på den enda lediga stolen närmast fröken.)*

SARA P:

(till publiken) Lukas sitter inte där framme för att han vill.

LIGAN:

Det är fröken som vill ha honom där.
Närmast.

LUKAS:

För att jag är så liten.

LIGAN:

Det är ju inte därför.

LUKAS:

Fast jag är liten. (*vänder sig om till Edgar*) Du anar inte hur det känns att vara så liten att fröken vill ha en närmast.

EDGAR:

Nej. Jag är stor.

YASMINE:

Då kan du vara med i basketlaget.

EDGAR:

Jag kan inte vara med i lag. (*till Lukas*): Var ska jag sitta?

LUKAS:

Sätt dig var du vill. Sitt här. Eller här. Eller här. (*Röjer runt i klassrummet på jakt efter platser åt Edgar att sitta på.*)

FRÖKEN:

Lukas när du kommer sent är du snäll och bara sätter dig och lyssnar. Vi orkar inte ha dig överallt i klassrummet. Sätt dig här framme så att jag ser dig. Jag menar så att *du* ser bättre. Sätt dig här på den här lilla platsen. På den här pyttelilla platsen. Sitt här och dra in benen och dra in andan Lukas och HÅLL TYST!!!!

(Det blir tyst. Den som har spelat fröken blir sig själv igen.)

EDGAR:

Vad vet vi egentligen om rymden? (*Det blir åter tyst*)

SCEN 3 VI SKA BERÄTTA NU

CARLA:

(till publiken) Edgar skulle inte ha börjat i våran klass egentligen.
Det såg man på honom.

LIGAN:

Man såg att han hade gått om klasser.
Han hade en lillesyrra.

NADJA:

Mig.

LIGAN:

Hon skulle ha gått i våran klass.
Men hon fick börja i parallellen.

NADJA:

Jag fick börja i B.

EDGAR:

Fröken!

NADJA:

Jag ville inte gå i samma klass.

YASMINE:

Men allt det där visste vi inte då.
Faktum är att vi inte visste nånting.

EDGAR:

Fröken!

NADJA:

(tar ner Edgars hand) Inte nånting om nånting.

EDGAR:

Fröken!

LUKAS:

(tar ner Edgars hand) Det var inte det att jag inte hade kompisar.

COLIN:

Du hade ju mig!

LUKAS:

Du går i fyran.

EDGAR:

(räcker upp handen igen och börjar prata) Om rymden vet vi egentligen bara det som våra sinnen kan tala om för oss. Det kan finnas varelser därute som vi aldrig kommer att kunna se eftersom dom består av ett material som är...

LIGAN

(tar ner Edgars hand igen och avbryter vänligt):

Edgar?

Vi ska berätta nu.

LIGAN:

Om Nadja.

Om Skolflickans öga.

LUKAS:

Om pengarna.

Här. *(rotar fram pengar ur en burk och håller upp dom)*

CARLA:

Om alltihop.

EDGAR:

Jag ska bara läsa lite. *(går och sätter sig och tar fram sin bok)* Lukas kan läsa med mig.

SCEN 4 RAST

YASMINE:

(till publiken) Man måste tro det han säger.
Det är en sak som vi har lärt oss.

LIGAN:

Som det där med att han sa att han inte kunde vara med i lag.
Det var helt sant.

LUKAS:

Han var helt jävla hopplös. *(sätter sig ner bredvid Edgar och tittar med honom i hans favoritbok om rymden)*

COLIN:

Som på skolgården när vi spelade landbandy.
Han stod med bollen och tittade sig omkring.
Edgar?

(Edgar kan inte spela sig själv för han sitter ju med Lukas och läser)

COLIN:

(till Ligan) Han kan inte spela teater heller. Nån måste spela honom.

(En i Ligan klär ut sig till Edgar och ställer sig mitt i det som ska föreställa skolgården. Yasmine kommer med en landbandyboll och en klubba.)

YASMINE:

Här. *(till publiken)* Edgar stod med bollen och tittade sig omkring.

(den som spelar Edgar står med bollen och klubban tittar sig omkring.)

COLIN:

Ja. Och Lukas fram och försökte ta bollen. *(går fram till Lukas som sitter med Edgar och läser och vänder sig till honom)* Ni var i samma lag. Och han bara vek om klubban så du inte skulle kunna ta den.

SARA P:

(från sin plats ovanför toan) Och Lukas bara... *(härmar Lukas)* Vi är ju i samma lag för fan! Såhär.

(Sara P hoppar ner och tar en klubba och ställer sig framför den som spelar Edgar, från och med nu står det Edgar 2 två när personen från Ligan spelar Edgar. Själv sitter han ju med Lukas och läser i sin rymdbok.)

SARA P:

Samma laaaag!

(Edgar 2 håller fram sin landbandyklubba till Sara P.)

EDGAR 2:

Jag går in.

SARA P:

(fortsätter härma Lukas) Det är bara tjejer som är inne på rasterna!

EDGAR 2:

Jag måste på toa. *(tar sig förbi och går och sätter sig med en bok uppslagen över knäna, på platsen som föreställer toaletten.)*

SARA P:

(slutar spela Lukas och vänder sig till honom i stället) Det där sista var absolut inte sant. Om tjejerna.

COLIN:

Han var bara förbannad på några i klassen. *(till Lukas)* Dom bestämmer hur man ska va sa du.

LUKAS:

Ja.

(reser sig och går in i scenen, talar till Colin)

Och nu har dom bestämt att man inte ska va som jag. Du stör säger dom.

LIGAN:

(ropar från alla håll) Ja Lukas du stör!

LUKAS:

(till Colin) Egentligen skiter jag i det. Jag kan lika gärna va med killarna. *(Tar klubban från Sara P och spelar lite landbandy utan att passa till Colin.)*

COLIN:

Ja du kan lika gärna va med oss.

LUKAS:

Vilka oss? Det är bara du här och du går i fyran.

(Lukas slänger klubban, går in på toa, där Edgar 2 redan sitter och läser. Colin följer efter.)

LIGAN:

(till publiken) Vår skola är från dinosaurietiden. Vi har såna där toaletter som man kan klättra upp och kika över kanten på. Det får man inte.

LUKAS:

(till publiken) Man får på inga villkor klättra upp och kika över kanten. *(gör det)* Pluggar du Edgar?

COLIN:

(klättrar efter) Ja pluggar du Edgar?

LUKAS:

(Och när Edgar 2 inte svarar): Vad gör du med boken här annars? Ska du torka dig med Jupiter och Saturnus?

EDGAR 2:

Nej.

Jag har gjort egna stjärnbilder. Vill ni se?

(Efter att Lukas gått ifrån honom så har den riktige Edgar suttit och tittat på. Nu lägger han sig i)

EDGAR:

Mattantens hjärna och Skolflickans öga. Man kan se dom från skolans tak. *(Går fram till Edgar 2 och räcker fram sin egen bok)* Om du ska vara jag måste du ha rätt bok. Gudarna tar dom som har gjort nåt bra och skickar upp dom på himlavalvet som belöning. Jag gjorde bara likadant. Mattanten ger mig alltid extra. Så sa jag. Till Lukas och Colin.

(Edgar går undan igen, en bra bit bort ifrån spelet, alla tittar på Edgar 2 som fortsätter spela upp scenen.)

EDGAR 2:

Mattanten ger mig alltid extra.

Och skolflickan? LUKAS:

Jag vet inte. EDGAR 2:

(till Edgar 2) Du är helt sjuk. LUKAS:

Ja. Du är helt sjuk. COLIN:

Och det var då han gjorde det. SARA P:

Tricket. COLIN:

Stjärntricket. YASMINE:

(till Lukas) Blunda. EDGAR 2:

Vaddåför? LUKAS:

EDGAR 2:
Blunda bara och tryck så här. (*visar hur man ska trycka med handlovarna mot sina ögon*) Tryck. Då ser du universum inne i ditt huvud. (*Edgar 2 går bakom Lukas och trycker på hans ögon och Colin härmar efter och trycker på sig själv så gott han kan.*) Ser ni nåt?

(*Ett kort ögonblick blir dom stilla, som om dom verkligen försökte se nåt. Sen sliter sig Lukas lös*)

LUKAS:
Kom Colin. Vi går. (*Tar med sig Colin ut från toan, sparkar till nånting på vägen.*)

SCEN 5 KLASSKASSAN

(Colin och Lukas kommer in i det som föreställer klassrummet, dom andra har inte kommit än så det är tomt. Edgar 2 står kvar på skolgården.)

COLIN:

Vad är du arg för?

LUKAS:

Klassfesten.

LIGAN:

(till publiken) För vi i vår klass hade bestämt att vi skulle spara pengar varje vecka.

Till en klassfest.

(De går in i klassrummet ivrigt pratande i munnen på varann, några repliker hörs tydligt):

Vi äter mindre godis.

Man bara bestämmer sig.

Och samlar burkar.

Vi kan sälja kokosbullar också.

(Lukas reser sig så häftigt så att han välter sin stol och alla tystnar. De tittar åt hans håll. Han pratar till Colin men väldigt högt så alla hör.)

LUKAS:

Jamen snart vill dom väl att vi ska gå ut med hundar åt gamla tanter också. Som om dom inte fattar att gamla tanter har hundar för att dom vill ha nån anledning att gå ut själva.

(Lukas gör en rörelse som för att gå sin väg, men Carla ställer sig i vägen.)

CARLA:

Dom som inte vill jobba och sälja kokosbullar kan väl ta sina veckopengar.

COLIN:

Jag kan sälja.

LIGAN:

Du går i fyran! Ut ur vårt klassrum!

(Colin går ut efter att ha kastat en blick på Lukas)

LUKAS:

Jag tar inte av mina veckopengar till nån jävla klassfest för det är dom enda pengar jag har.

(Det blir tyst när dom i Ligan tänker på vad Lukas har sagt. Edgar kommer in i klassrummet.)

EDGAR 2:

Lukas?

SARA P:

Här. *(ger Lukas en burk)* Det är klasskassan. Du kan hålla reda på den.

LIGAN:

Det kan vara ditt bidrag.

Och så behöver ingen se ifall du inte har råd och lägga nånting.

För ingen ska behöva skämmas för att dom inte har råd.

CARLA:

Fast det vore bättre om Edgar höll reda på kassan för han är bra på matte.

EDGAR 2:

Men jag kan inte hålla reda på grejer.

LIGAN:

Det är bra för dig som är ny.

Då kommer du in i klassen.

Då måste du prata med alla.

CARLA:

Ja jag tycker i alla fall att Edgar ska ta det för det måste vara nån med ordning som vi kan lita på. Inte Lukas. *(tar burken från Lukas och ger den till Edgar 2 i stället)*

(Lukas ser ledsen ut och sticker ut ur klassrummet ut på skolgården. Edgar 2 följer efter med burken i famnen. Riktiga Edgar sitter vid sidan av och tittar intresserat på.)

EDGAR 2:

Lukas?

Lukas? Såg du nåt?

LUKAS:

Va?

(Lukas ser förvirrad ut. Riktiga Edgar hoppar upp från sin plats för att hjälpa till att förklara)

EDGAR:

I huvet. Såg du nåt?

(paus)

Det var då du sa det där med vad du skulle kalla mig.

LUKAS:

Just det.

(Vänder sig till Edgar 2) Nu vet jag vad jag ska kalla dig. Stjärnpojken.

(Edgar viskar nånting till den som spelar honom själv, sen går han nöjt och sätter sig för att titta på.)

EDGAR 2:

Ingen människa kan vara en stjärna. Vi är för kalla.

LUKAS:

Du bestämmer inte vad vi ska kalla dig.

EDGAR 2:

Du har inte sagt ifall du såg nåt.

LUKAS:

Nej för jag såg ingenting.

EDGAR 2:

Ingenting?

LUKAS:

Det var svart.

Det kanske var ett svart hål så i så fall såg jag ju rymden.

För den är ju full av svarta hål.

Jo förresten. Sen såg jag mattantens hjärna splasha ut över hela himlavalvet.

Du är sjuk stjärnpojken vet du det?

(Lukas går också, Edgar 2 står ensam kvar på det som föreställer skolgården en liten stund. Sen går han också därifrån.)

SCEN 6 SKOLFLICKANS ÖGA

NADJA:

(till publiken) Det finns dom som tror att allting ska bli bra bara man blir ihop med nån. För Lukas var det tvärtom. För när han blev ihop med mig blev allting bara värre och värre.

SARA P:

(till publiken) Första gången Lukas träffade Nadja visste han ingenting om vem hon var.

LUKAS:

Måste vi ha med det här?

EDGAR:

Allting ska vara med.

YASMINE:

Ja allting ska vara med.

SARA P:

(går fram till Lukas) Så du bara aha, en ny tjej. Liksom sådär bara. En tjej. Då har jag chansen.

LUKAS:

(generad) Jag vet.

SARA P:

(tar Lukas keps eller nåt annat kännetecken och blir Lukas i scenen som följer) Såhär.

SARA P SOM LUKAS:

Du! Tjejen!
Du är ny va?
Vad heter du?

NADJA:

Nadja.

SARA P SOM LUKAS:

Det är fint.

(Det blir tyst en stund. Alla tittar på för att se vad som ska hända.)

NADJA:

Dom har varnat mig för dig
Tjejerna i din klass.
Han frågar chans på alla sa dom.
Det är pinsamt.

SARA P SOM LUKAS:

Jag har väl inte frågat chans på dig?
(till Lukas) För du hade inte hunnit det. Du stod bara still och kände hur det
började susa i huvudet.

EDGAR:

Om man riktar en stjärnkikare mot solen blir man blind. *(tar fram en broschyr
ur sin väska)*

LIGAN:

Men nej Edgar.
Vi spelar teater nu.

NADJA:

(Fortsätter scenen) Du får gärna fråga på mig om du vill.

SARA P SOM LUKAS:

Vill du va ihop med mig?

NADJA:

Ja kan jag väl. Vad ska vi göra då?

SARA P SOM LUKAS:

Göra?

NADJA:

Du vill inte göra nåt ihop med tjejerna säger dom.
Du frågar bara och sen händer det ingenting.
Vi måste väl göra nåt nu när vi är ihop.

(Sara P blir sig själv igen och tittar på Lukas, liksom för att få hjälp med hur scenen ska fortsätta.)

SARA P:

Vad hände sen?

LUKAS:

Det började susa igen.

SARA P:

(till Lukas) Och du tänkte på det första som kom i huvet på dig.

(Lukas nickar. Sara P blir Lukas igen och vänder sig till Nadja)

SARA P SOM LUKAS:

Blunda.

Och tryck så här. *(går bakom Nadja och trycker sina händer mot hennes ögon)*

Vad ser du?

NADJA:

Vad gör du? *(Tar bort händerna och stirrar på Sara P)* Du går i Edgars klass? Du vet att jag är hans syster va? Du driver med mig.

SARA P SOM LUKAS:

Vaddå jag ville ju bara prata lite. Om rymden.

NADJA:

Om rymden?

SARA P SOM LUKAS:

Ja. Jag trodde tjejer gillade rymden.

NADJA:

Inte jag. Jag hatar rymden. Jag hatar verkligen rymden!!

SARA P SOM LUKAS:

Jaha. Och vet du vad jag hatar? Jag hatar tjejer som skriker!

(Nadja ser ut som hon ska börja gråta. Sen går hon därifrån, kanske till och med ut genom publikplatserna.)

SARA P SOM LUKAS:

(efter Nadja) Vi är fortfarande ihop! För du har inte gjort slut och om man inte gör slut så är man fortfarande ihop!

(Alla tittar när Nadja försvinner.)

SCEN 7 SÅ DÄR VAR DET

COLIN:

Precis så där var det.

EDGAR:

Nadja hatar rymden.
Jag hatar inte rymden.

COLIN:

(till publiken) Jag vet för jag var ute på skolgården och såg hur Nadja gick därifrån.

Ut på vägen fast man inte ska.

När hon gick förbi gungorna fick Edgar syn på henne.

EDGAR:

Nadja! ropade jag.

COLIN:

Ja och du hoppade ner från gungorna och sprang fram till staketet. Men du klättrade inte över. För du följer alltid reglerna.

EDGAR:

När jag kan följer jag reglerna.

COLIN:

Och precis innan hon försvann in bland träden så vände hon sig om en gång.
(till publiken) Och då tittade hon inte på Lukas. Utan på Edgar.

SCEN 8 BRÅKA MED FRÖKEN

NADJA:

Nästa dag i skolan höll Lukas sig undan för mig och alla i min klass. *(håller sig åt sidan, utanför det som ska föreställa klassrummet, där följande scen utspelar sig)*

SARA P:

Fast vi hade redan hört alltihop förstås.

YASMINE:

Och vi var inte snälla.

LIGAN:

Lukas! Åh.. Du... Lukas....

Kan inte du visa rymden för mig också?

(De i Ligan skrattar, Lukas är på väg att slå till den som pratade sist, men hejdar sig när plötsligt Fröken är i rummet - den som spelade henne förut har klätt sig till Fröken igen.)

FRÖKEN:

Slut på det roliga för nu är jag tillbaka. Sitt ner. *(och när alla utom Lukas har satt sig)* Du också Lukas.

LUKAS:

Jag har ingen stol.

FRÖKEN:

Då ger vi dig en stol. Här.

LUKAS:

Jag kan stå.

FRÖKEN:

Inte när jag går igenom.

LUKAS:

Jag kan stå säger jag!

(Fröken och Lukas stirrar på varann)

FRÖKEN:

Bra.

Då säger vi så.

Var är mina glasögon?

(sätter sig i katedern och håller på med sina glasögon)

LUKAS:

(till publiken) Jag vet inte varför men det känns alltid bättre att bråka med fröken än med nån i klassen.

YASMINE:

Jag vet varför. Vi säger värre saker.

LUKAS:

Kanske det.

(Hon som nyss var Fröken har lyssnat, slutar vara fröken och blir sig själv igen)

HON SOM HAR SPELAT FRÖKEN:

Vi gör ju det.

(liten paus)

YASMINE:

Vad var det som hände sen egentligen?

SCEN 9 STICK TILL DITT SVARTA HÅL

(Alla tittar på varann och tänker efter. Hjälps åt att minnas.)

EDGAR:

Sen gick det en hel vecka.

COLIN:

Lukas var helt för sig själv på rasterna.

NADJA:

Men en eftermiddag gick han bort till gungorna.

LIGAN:

Där Edgar satt för sig själv.

Han gjorde alltid det på rasterna.

(Edgar 2 sätter sig och gungar, med klasskassan i famnen, Lukas kommer fram till honom, tar gungan bredvid. Här får ni leka lite med hur man kan spela på teatern att man gungar. De gungar lite under tystnad.)

EDGAR 2:

Jag är inte som dom andra här. Det är ingen annan som gungar.

LUKAS:

Nej du kanske kommer från ett annat stjärnsystem. Har du tänkt på det? Du är kanske den moderna ET fast bättre förklädd.

EDGAR 2:

Jag vet för ute bland stjärnorna känner jag mig inte ensam. Om det inte var för dig så skulle jag inte ha nån kompis. *(går ner från gungan för att gå runt och samla in pengar)*

LUKAS:

(efter honom): Jag är inte din kompis!

EDGAR 2:

Fem kronor var och den som inte har får skriva upp.

LUKAS:

Du känner inte mig!

(Den riktige Edgar springer fram och viskar igen i Edgar 2:s öra.)

EDGAR 2:

Det gör ingenting om ni inte har för jag har gjort lappar som man kan fylla i och skriva vilket datum man inte hade pengarna och sen här vilket datum man tror att man kommer att ha dom och då kan jag räkna ut hur mycket det blir sen till festen.

(Edgar tar fram lappar och hjälper Edgar 2 att dela ut dom. Kanske till publiken till och med. Lukas följer efter Edgar 2 och alla tre hamnar i klassrummet, där Ligan också befinner sig.)

LUKAS:

(till Edgar 2) Är du rädd att nån ska köpa för mycket popcorn?
Hur mycket kan det behövas till en klassfest egentligen?

EDGAR 2:

Lukas. Du har inte betalat.

(Lukas stirrar på Edgar 2)

Om du vill kan jag betala åt dig. Så kan du ge mig pengar sen.

Eller så kan du ta hand om burken. Så där som dom sa förut.

Att det kunde vara ditt bidrag.

(ställer burken framför Lukas. Går iväg till sin bok)

Jag läser om svarta håll.

(Edgar 2 hämtar den riktiga rymdboken och sätter sig på en stol i klassrummet. Edgar hjälper till att hitta sidorna om svarta håll.)

LUKAS:

(kastar ett öga omkring sig) Hur svårt kan det va? *(tar upp burken)* Ta hand om en burk. *(räknar pengarna)*

CARLA:

I så fall har du ansvaret nu då Lukas.

LIGAN:

Ja Lukas du har ansvaret.

EDGAR 2:

Lukas?

LUKAS:

Jag är inte din kompis har jag sagt!

EDGAR 2:

(Börjar läsa ur boken.) Allt som är tungt böjer rummet runtomkring sig. *(tittar upp)* Så ett rymdskepp som dras in i ett svart hål böjer egentligen inte av från sin bana. *(tittar på Edgar och fortsätter, kanske till och med att dom läser tillsammans)* Det är inte så att dom slutar åka rakt fram och istället svänger av mot döden i hålet. Det är själva rakt-frammet som har blivit böjt.

LUKAS:

Det fattas pengar.

(Det blir alldeles tyst vid nyheten att det fattas pengar. Edgar 2 tappar sakta boken på golvet. Men det gör ingenting för den riktige Edgar plockar upp den. Han fortsätter bara där Edgar 2 slutade, plötsligt kan han ändå spela teater, och Edgar 2 kan ta av sig sin förklädnad eller ge tillbaka den till Edgar och bara gå åt sidan för att titta på.)

EDGAR:

Man kan aldrig veta vad som har hänt dom sen, för inget ljus eller ljud kommer nånsin ut ur ett svart hål. Det finns dom som säger att man kan åka in i ett svart hål och komma ut ur ett annat, nån annanstans.

LUKAS:

Hur mycket pengar var det i den här kassan egentligen? Kolla, här står det ett kryss för trehundra sextio och här vad ligger det i?

CARLA:

(som har kontrollräknat) Etthundratio.

YASMINE:

Vaddå har det försvunnit pengar eller?

(Alla tittar på Lukas som står där med burken i handen)

EDGAR:

Fast jag tycker bäst om våran galax. I så fall skulle jag vilja komma ut nån annanstans i Vintergatan. Jag tycker om vintern.

LUKAS:

Eller är det han som har tatt dom? Stjärnpojken.

(alla tittar på Edgar)

LUKAS:

Ja *jag* vet inte. Jag känner honom knappt.

(till Edgar) Du har gått här i en månad och fortfarande är det *ingen* som fattar vad du egentligen har inne i huvet.

Du kunde ju ta den där boken med dig till utsiktspunkten för närmaste svarta hål och sätta dig där och vänta.

Det kanske kommer nån där.

Som kan hämta dig.

(Edgar står blickstill en sekund. Sen plockar han ihop sina saker och går mot dörren.)

LUKAS:

Det är bra stjärnpojken. Stick till ditt svarta hål!

EDGAR:

Jag har inte tagit några pengar. *(går)*

SCEN 10 OCH NU ÄR EDGAR FÖRSVUNNEN

(När Edgar har gått är klassrummet knäpptyst. Tills Carla bryter tystnaden)

CARLA:

(till Lukas) Du skulle inte ha beskyllt honom. Man kan inte peka ut nån som tjuv utan att ha bevis. Och du hade ju inga bevis eller hur?

(Lukas stirrar på Carla utan att komma på nånting att säga)

SARA P:

(till publiken) Det tog en minut sen var alla där.

COLIN:

(Kommer inspringande) Är det sant att Edgar har rymt?

NADJA:

(in) Var är eran fröken?

FRÖKEN:

(dyker upp plötsligt) Är det sant det jag hör att ni har haft pengar i klassrummet? *(tar pengarna)* Och nu är Edgar försvunnen.

YASMINE:

Kom vi letar. *(tar med sig de andra i Ligan ut, utom Sara P som dröjer sig kvar lite)*

LUKAS:

(sätter sig på sin plats) Titta fröken jag sitter på min plats!

FRÖKEN:

Inte nu Lukas. *(ser sig om efter Nadja)* Nadja din pappa är på väg. Han ska köra runt i bilen säger han. Och du ska berätta var Edgar brukar leka.

(Fröken går, och Nadja följer med henne ut, så nu är bara Colin, Lukas och Sara P kvar i klassrummet. Dom andra har inte bara gått ut från det som ska föreställa klassrummet utan de har helt och hållet lämnat scenen.)

SARA P:

(tittar på Lukas och letar lite efter orden)

Vi har slutat för idag. *(paus)* Vi hittar honom säkert. *(går)*

SCEN 11 LOGGBOK FÖR SKEPPET STJÄRNAN

(ensamma kvar)

COLIN:

Har ni varit i ett klassrum nån gång efter skolan när alla andra har gått därifrån?

Då vet ni hur konstigt det är.

(ställer kanske upp några stolar eller fixar nåt annat så att klassrummet ser ut som det gör efter skoldagen är slut)

Vi hade hängt kvar ute på skolgården hur länge som helst, tills verkligen alla hade gått, och sen kommit tillbaka in.

På katedern stod burken kvar fast pengarna hade fröken tagit hand om.

Vi hörde bara städerskan ibland i andra änden av huset.

LUKAS:

Jag var tvungen att ha bevis. *(börjar rotar runt bland Edgars saker)*

COLIN:

Du var ute efter hans dagbok.

Du var tvungen. Ifall du nånsin skulle kunna få folk över på din sida igen.

(Lukas hittar dagboken och börjar läsa i den. Han tittar upp på Colin och ner i dagboken igen)

COLIN:

Tvåhundrafemtio spänn.

Då är man en riktig tjuv.

(Ett ljud hörs, som om nån är på väg in)

COLIN:

Tänk om det är han.

Tänk om han inte alls är försvunnen.

Tänk om han kommer tillbaka och ska hämta sin dagbok.

(Lukas och Colin ser oroligt på varann. Lukas lägger snabbt tillbaka dagboken och de båda gömmer sig bakom nån dörr eller nåt skåp, gärna så att publiken fortfarande kan se dom. In på scen och in i klassrummet kommer Yasmine och Carla. De letar också dom bland Edgars grejer och hittar dagboken.)

CARLA:

Det är så typiskt Edgar.

YASMINE:

Ja. Ingen annan kille skulle våga ha en dagbok i skolan.

CARLA:

Ska vi verkligen?

YASMINE:

Ja.

Det var ändå sant på nåt sätt det där som Lukas sa.

CARLA:

Vaddå att Edgar är en stjärnpojke?

YASMINE:

Nej. Men att ingen känner honom.

(de tittar på dagboken)

YASMINE:

Det är skitkallt ute. Vi måste hitta honom. Det kan vara farligt på riktigt.
(öppnar boken och börjar läsa) Loggbok för Skeppet Stjärnan.

CARLA:

Skeppet Stjärnan, vad är det?

YASMINE:

(fortsätter) Det är bara några dagar kvar till min födelsedag. Pappa säger ingenting om stjärnkikaren. Jag vet inte om han har råd.

(bläddrar lite)

Idag har jag bekymrat mig för Lukas.

Jag brukar inte tycka om såna som han men han är ett undantag...

(läser vidare tyst för sig själv, bläddrar, fortsätter)

...Ibland undrar jag hur Lukas orkar gå i den här klassen.

(tittar upp på Carla)

Vad menar han med det?

CARLA:

Jag vet inte.

(Carla tar över boken och fortsätter läsa)

Han är för snabb för alla här. Allting går för fort för honom, det bara händer.

Jag däremot. Jag kan vänta...

(vänder blad)

...För nu står han bara på skolgården och spelar boll med en i fyran...

COLIN:

Vaddå är jag med? *(kommer fram från sitt gömställe)*

CARLA:

Colin?!

YASMINE:

Vad gör du i vårt klassrum?

COLIN:

Jag är väl alltid här. *(tar dagboken från Carla)* Vad står det om mig?

YASMINE:

Det kommer nån!

SCEN 12 STJÄRNKIKAREN

COLIN:

Ta den här!

(Colin räcker snabbt över dagboken till Yasmine, samtidigt som Nadja dyker upp, med en ihoprullad affisch i ena handen och fullt med sedlar i den andra. Hon är på väg mot katedern och burken som står där men får syn på alla andra innan hon riktigt hinner fram till den.)

NADJA:

Shit! Vad gör ni här?

CARLA:

Vad gör *du* här?

NADJA:

Vad ser det ut som? *(stoppar pengarna hon har i handen ner i burken i stället.)*

CARLA:

Det är för sent att lägga tillbaka pengar. Fröken har redan tagit hem kassan.

NADJA:

Edgar har inte tatt några pengar.
Ni fattar verkligen ingenting.

YASMINE:

Vi har faktiskt inte...

NADJA:

(avbryter) Vad är det där? Läser ni Edgars dagbok??

YASMINE:

(lägger dagboken ifrån sig) Jag fick den precis av Colin..

COLIN:

Vaddå det var Lukas som sa att vi måste ...

CARLA:

Lukas?

(Carla ser sig förvirrat om men Lukas trycker sig ännu längre in i sitt gömställe för att inte bli upptäckt)

NADJA:

Jag skiter i vems idé det var. Jag brukade vilja gå i den här klassen men inte nu längre.

(Nadja rullar upp affischen hon haft med sig, det är ett handskrivet plakat där det står " EDGAR ÄR INGEN TJUV ERA SJUKA JÄVLAR". Hon tar fram en stor tejpulle ur ryggsäcken hon haft på sig och sätter upp affischen nånstans. Sen sliter hon åt sig Edgars dagbok och stoppar ner den i sin ryggsäck och tar upp den för att gå sin väg igen.)

YASMINE:

Alltså Nadja vi...

NADJA:

(avbryter) Edgar hatar klassfester, visste ni det?

YASMINE:

Nej.

Nadja förlåt.

NADJA:

Han ville inte gå men han skulle ändå hålla reda på den där fula burken åt er.

CARLA:

Det var för han skulle komma in i klassen. Vi trodde att...

NADJA:

(avbryter) Vad vet ni om honom egentligen? Ifall ni tror att han kan stjäla pengar. Då fattas det ju i räkningen. Hur mycket han än behövde pengar skulle han aldrig förstöra en uträkning.

CARLA:

Fast vem var det som tog pengarna då?

NADJA:

Det var jag.

Jag skiter i uträkningar.

Ni tror att ni vet allting om Edgar och mig men ni vet ju ingenting.

(det blir tyst)

YASMINE:

(efter en liten stund) Vad skulle du ha dom till?

NADJA:

Spelar det nån roll?

YASMINE:

Ja.

NADJA:

Basketskor.

CARLA:

Basketskor?

NADJA:

Dom här.

(Alla tittar på Nadjas nya skor)

YASMINE:

Eftersom du älskar basket.

NADJA:

Eftersom jag aldrig får pengar till nånting.

Jag tagit ur pappas plånbok nu, för att lägga tillbaka till er.

Så nu har han inte pengar till den där stjärnkikaren som han har lovat Edgar.

Han tror att allting ska bli bra om han bara får en stjärnkikare.

Edgar är speciell säger han.

Men han blir väl inte vanlig för att han får en present.

(sparkar av sig skorna) Jag kan sälja dom igen.

YASMINE:

Vi måste hitta honom först.

CARLA:

Fattade du inte att vi skulle räkna pengarna? *(går fram till burken och börjar räkna pengarna igen)*

NADJA:

Jag kom ju tillbaka!

Jag visste inte att hans klass var så sjuk i huvet. Vad sa ni till honom egentligen? För han gör allt man säger till honom.

YASMINE:

(till Nadja) Kom. Vi letar mera.

CARLA:

Vad kostar en sån där stjärnkikare?

COLIN:

(kommer på en tanke och kliver fram) Vi kan gå före. Och leta. Kom Carla. Nadja måste ju sätta på sig skorna.

NADJA:

Gå ni.

(börjar sätta på sig skorna)

Jag ska ta bort den där också. *(pekar på affischen)*

COLIN:

(vädjande) Carla?

CARLA:

Du ska hem till mamma nu Colin. Så inte du också kommer bort. *(ställer ifrån sig burken och följer efter Yasmine och Colin ut)*

(Nadja blir ensam kvar och knyter klart sina skor. Just som hon ska riva ner affischen igen kommer Lukas fram från sitt gömställe)

LUKAS:

Nadja.

Förlåt för att jag sa det där på skolgården.

Om tjejer som skriker.

NADJA:

Har du varit här hela tiden?

LUKAS:

Typ.

NADJA:

Och gömt dig?

LUKAS:

Jag är rädd för Carla.

(Lukas tar ner affischen och håller fram den till Nadja.)

NADJA:

Alla är rädda för Carla. *(tar emot affischen)*

LUKAS:

Jag sa att han skulle sticka till yttre rymden eller nåt.
Jag säger det så att du kan göra slut.
Eftersom vi fortfarande är ihop.
Eftersom man är ihop så länge som ingen har gjort slut.

NADJA:

Jag kan inte vara ihop med nån som mobbar min brorsa.

LUKAS:

Jag vet. Det är därför jag säger sanningen.
Stick till ditt svarta hål, sa jag.
Så nu kan du göra slut.

(Det blir tyst igen)

NADJA:

Om en halvtimma går städerskan. Då låser hon alla dörrar.

(Colin dyker upp i dörröppningen igen. Nadja ser på honom och sen på Lukas igen.)

NADJA:

Innan dess måste ni vara ute.
Jag vet inte var han är.
Jag vet inte var jag ska leta.

(går ut genom dörren)

SCEN 13 FRÅN SKOLANS TAK

(ensamma kvar)

LUKAS:

Varför är det alltid bara du och jag?

(det blir tyst en stund)

COLIN:

(till publiken) Då kom jag på det.

(vänder sig ivrigt till Lukas)

Lukas! Kommer du ihåg vad han sa. Det där om stjärnbilderna.

Från skolans tak sa han.

Man ser dom från skolans tak.

SCEN 14 STJÄRNPOJKEN

(Samtidigt som det blir fart på Lukas och Colin kliver några medlemmar ur Ligan in på scen. De stannar vid scenkanten och följer med spänning spelet. Samtidigt som de hjälper till att berätta)

LIGAN:

Först fattade ni inte hur ni skulle komma upp på taket. Sen kom Lukas ihåg att det fanns en brandstege utanför biblioteket som gick både uppåt och neråt. Den var hal och isig och ni hade inga vantar på er. Händerna liksom fastnade.

(Lukas och Colin klättrar)

LIGAN:

Och när ni tittade ner såg ni städerskan gå ut till sin bil.

(Lukas och Colin tittar ner)

LUKAS:

Jag ångrade mig att vi inte hade letat rätt på henne. Henne eller vemsomhelst.

COLIN:

Och sen fick vi syn på honom. Han var helt blåfusen och stod där i en T-shirt. Mitt på taket.

LUKAS:

Jag blev skiträdd. Han var blå som en död.

(Och nu står han där, Edgar, ensam och kall, på det som föreställer taket.)

EDGAR:

Colin.
Lukas.

LUKAS:

Edgar! Kollar du på stjärnbilder?

COLIN:

(rädd) Jag går ner igen och hämtar hjälp.

LUKAS:

(stoppar honom) Nej!

Inte själv. Du kan ramla. Du är för liten.

Du har inga vantar.

(De stirrar tysta på Edgar. Sen tar Lukas ett försiktigt steg närmare honom.)

LUKAS:

Det är skitkallt häruppe. Du måste komma ner. Vi hjälps åt.

COLIN:

Vi går in i skolan och värmer oss. Fönstret till biblioteket är öppet.

EDGAR:

Jag har slutat skolan.

COLIN:

Det kan man inte.

EDGAR:

Jo. för jag kommer från en annan stjärna. Jag kommer inte härifrån.

LUKAS:

Det där var bara nåt som jag sa. Kom nu. För du behöver värmas upp.

EDGAR:

(till Lukas) Du ska inte vara orolig för att du är liten. För hela universum började som en liten, liten punkt. Sen plötsligt så utvidgade den sig i ett enda ögonblick med en enorm hastighet och blev lika stor som en nöt.

LUKAS:

Edgar...

EDGAR:

... Sen fortsatte det i mer lagom hastighet och så bildades alla partiklarna och sen stjärnorna och planeterna. Därför borde ingen egentligen vara rädd för att vara liten. Att vara liten betyder inte att man är oviktig. För en gång har hela universum varit mindre än en nöt.

LUKAS:

Jag är inte rädd för att vara liten.

EDGAR:

Jo.

Annars hittar jag ingen förklaring.

(Lukas tittar på Colin. Och på Edgar. Sen tar han av sig sin jacka.)

LUKAS:

Förklaringen är att jag har varit en idiot. Här, ta min jacka. *(går fram och försöker sätta på den på Edgar som gör motstånd)*

EDGAR:

Rör mig inte. RÖR MIG INTE!

(knuffar Lukas mot Colin som tar emot honom så han inte ramlar ner från taket)

Jag kan inte ha din jacka. Fattar du inte det?

Är du så dum?

Om jag har din jacka så ser dom inte att det är jag.

Dom måste känna igen mig eller hur?

COLIN:

Du kan inte knuffas på ett tak!

LUKAS:

Vilka då, Edgar?

EDGAR:

Ni tror inte på det va?

Det var du som sa det Lukas men du tror inte på det.

Du sa att jag skulle gå till utsiktspunkten.

Du sa att jag skulle vänta här.

LUKAS:

Folk säger en massa skit, Edgar. Sånt som dom inte menar, sånt som inte ens *liknar* sant, vi öppnar käften och det strömmar ut skit.

COLIN:

Du måste lära dig det, Edgar. Ifall du ska klara dig.

EDGAR:

Varför är det inte ni som ska lära er att stänga käften i så fall?

(Det blir tyst ett ögonblick)

LUKAS:

Förlåt Edgar. Du har inte tatt några pengar.

COLIN:

Jag vill gå in nu.
Kan vi inte gå in?

EDGAR:

Och ifall dom kommer?

SCEN 15 EN PRICK PÅ HIMLEN

COLIN:

(till publiken samtidigt som han tar sig ner från det som föreställer taket) Jag vet inte om det var nån yrsel, för att vi var så högt uppe. Men plötsligt när vi stod där började Lukas grina. Det var då jag bestämde mig. För att strunta i vad Lukas hade sagt och verkligen klättra ner igen. Själv. Och hämta hjälp.

CARLA:

Och innan du ens hade kommit halva vägen från skolan till din mammas jobb så hittade du oss istället, för vi hade inte slutat leta.

NADJA:

Och jag var inte med för Pappa och jag var på polisstationen och satt där och svarade på massa frågor och dom skrev och skrev.

LIGAN:

Men vi sprang tillbaka.
Och då såg vi dom.
På taket.

(Ligan har nu förflyttat sig in på scenen.)

COLIN:

Ifall det hade varit James Bond så hade Lukas bara räddat honom... eller så hade nån av dom halkat ut på kanten och så hade dom hållit såhär.

LIGAN:

Ett grepp.

NADJA:

Ett enda grepp som hade varit skillnaden mellan liv och död.

(Någon eller alla visar greppet. Sen blir det tyst och greppet släpps.)

LIGAN:

Men det var inte James Bond.

(Några i Ligan tar upp sina mobiltelefoner och ringer, dom andra står bara där och är oroliga och ser upp mot taket)

LUKAS:

Och vi bara stod där Edgar och jag och det blev iskallt på händerna när jag torkade bort tårarna.

SARA P:

Utom en sak.

COLIN:

Utom en sak som hände och det var att Edgar kom fram och tog dig i handen.

(Edgar tar Lukas i handen)

LIGAN:

Sen stod ni bara där.

Tills ni såg en prick på himlen som rörde sig.

EDGAR:

Kolla ett stjärnfall!

LUKAS:

Ja fast du trodde att det var ett rymdskepp.

EDGAR:

Och du också, du börja vinka, så här!

LUKAS:

Gjorde jag inte!

LIGAN:

Du vinkade.

Vi såg er nerifrån.

Ni bara stod där och vinkade.

EDGAR:

Du vinkade. Och jag vinkade också.

LIGAN:

Vi vinkade också.

Vi vinkade tillbaka för vi trodde ni vinkade till oss.

COLIN:

Men det for förbi.

EDGAR:

Rymdskeppet. Det for förbi.

(Edgar klättrar eller kliver ner från det som har föreställt skolans tak. Han går och letar rätt på sin rymbok för han har fått lust att läsa i den igen. Det blir en paus i teatern. Lukas klättrar också ner.)

SCEN 16 SKEPPET STJÄRNAN

SARA P:

(till Edgar som just har satt sig för att läsa lite) Kommer du ihåg första dan i plugget. Du ville bara snacka om rymden. Och fröken visste inte vad hon skulle säga, för du var ju ny och alla skulle vara snälla men du bara snackade och snackade och till slut så sa hon..

EDGAR:

(härmar Fröken) Ja nu får det vara slut med stjärnfall och kometer.

CARLA:

Exakt.

DEN SOM HAR SPELAT EDGAR 2:

(kliver fram) Fast det tar aldrig slut. Rymden tar aldrig slut.
(tar boken från Edgar och tittar i den): Om man reser med ett rymdskepp rakt fram och ifall man bara åker och åker genom alla galaxer och ändå fortsätter rakt fram. *(släpper boken och klättrar upp på det som föreställer taket och blir Edgar igen)*
Då kanske man kommer tillbaka igen till den här jorden.
Jag är trött.

SARA P SOM LUKAS:

(klättrar upp på det som föreställer taket och spelar Lukas) Du får inte sätta dig ner. Du får inte sova Edgar.

EDGAR 2:

(tittar upp mot himlen) Det kommer ingen.

(det är tyst en liten stund)

SARA P SOM LUKAS:

Eller så är det jag som kommer.
Som kommer genom ett svart hål för att hämta hem dig

EDGAR 2:

(ler) Lucky Luke.
(Edgar 2 slappnar av och känner efter lite)

EDGAR 2:

Jag fryser. *(ser hur Sara P som spelar Lukas håller fram jackan, och nu sträcker han ut händerna för att hjälpa till, och fortsätter):* Och ni kan kalla mig stjärnpojken.

SARA P SOM LUKAS:

Nej. Vi ska kalla dig Edgar. Edgar af Skeppet.

EDGAR 2:

Edgar af Skeppet Stjärnan.

EDGAR:

(Från sidan, där han suttit med Lukas och tittat på) Det brukade vara mitt hemliga skepp. Men sen läste alla min dagbok.

LUKAS:

Förlåt Edgar.

EDGAR:

Det är okej. För innan det så var det ingen som visste hur du hade det i den här klassen.

LUKAS:

Nej. *(ser ut på publiken)* Vi kom ner i alla fall sen.

LIGAN:

Våra föräldrar kom. Vi hade ringt.

EDGAR:

Är vi klara nu? *(går fram till publiken)* Vi måste gå.

CARLA:

Och köpa stjärnkikaren. För klasskassan. *(tar ur pengarna ur burken och stoppar dom i en ficka i stället.)*

YASMINE:

Vi ska ha den i klassen. Istället för klassfest.

(Medlemmarna i Ligan plockar med sig det dom vill ha och ställer kanske i ordning nånting efter sig innan de flesta av dem går mot utgången, men inte alla riktigt, för den som har spelat Edgar 2 packar Edgars rymdbok i väskan åt honom, och Nadja och Lukas är också fortfarande kvar.)

LIGAN:

Fröken säger att Colin också ska få följa med oss ifall vi går ut nån gång på natten.

COLIN:

Och stjärnskådar. *(skyndar efter dom ut)*

LUKAS:

Han är hedersmedlem i våran klass nu.

EDGAR:

För det var han som kom på var jag var nånstans. Och innan jag frös ihjäl.

DEN SOM HAR SPELAT EDGAR 2:

Edgar får fortfarande vita fläckar här när det är kallt. *(hänger på Edgar hans väska och ritar lite på hans kinder)*

EDGAR:

Vad gör du?

DEN SOM HAR SPELAT EDGAR 2:

Likadant på mig själv. *(ritar på sina egna kinder också)* Kom nu. *(tar Edgar i handen och tar med sig honom ut.)*

NADJA:

Ni är en ganska sjuk klass, vet ni det? *(följer efter dom andra ut.)*

Kommentar om roller, kön, möjliga dubbleringar med mera:

Antal skådespelare: I en grupp med 9 skådespelare får 7 spela varsin av mina skrivna karaktärer och 2 stycken får skapa sin egen karaktär i klassens gäng - Ligan kallat - och får dessutom ta sig an varsin uppgift i "teatern" som barnen spelar upp under föreställningens gång. En får agera Fröken och en får rycka in och vara Edgar när han inte kan eller vill själv. Så en grupp på 9 är väldigt lagom stor. Då har rollerna som Lukas och Edgar flest repliker. I en grupp på 10-11 delas Ligans repliker upp på flera så de i Ligan får något mindre att göra.

I en grupp på 7-8 skådespelare får alla mycket att göra och uppgifterna blir väldigt jämnstora utom Lukas som fortsätter att ha flest repliker. *(Är man bara 7 behöver man göra en mkt liten replikförändring för att få ihop det. Mitt förslag är då att Fröken spelas av Carla. Edgar 2 spelas lämpligen av Yasmine, och Carla måste då ta över Yasmines replik "Stjärntricket". Yasmine får också ofta växla mellan att vara sig själv och att vara Edgar 2 genom att ta av och på sig nåt kännetecken, till exempel en keps/mössa. Skulle en grupp på sex personer vilja göra pjäsen går det men det behövs större förändringar. Mejla mig via kontaktformulär på min hemsida isaschoier.se för lite förslag.)*

En grupp på fler skådespelare än 11 kan ev också göra pjäsen genom att Ligan blir fler än 7 personer. Det kan dock bli lite mindre för var och en att göra och kanske också lite svårare för publiken att följa med. Ni får känna själva var gränsen går. Att Ligans repliker delas ut av er själva gör ju att det lätt finns plats i föreställningen för personer som vill ha väldigt få repliker att lära sig men ändå vill vara med mycket på scen genom att dom är med i Ligan.

Om kön: Till skillnad från i en del andra manus jag skrivit för ungdomar har här de flesta karaktärerna fått bestämda kön. Det betyder inte att ni inte kan ändra om ni vill och tycker att det fungerar bra också på det nya sättet. I så fall får ni byta ut namnen till några som passar bättre. Det pratas ibland om tjejerna i klassen, eller killarna. Så om ni byter kön på karaktärer eller låter någon i pjäsen vara en hen så kan det hända att ni också behöver ändra lite i replikerna så det stämmer bättre. Sen kan ju givetvis en skådespelare spela en karaktär som har ett annat kön än sitt eget, men det är ju lite en annan sak, då behöver man inte ändra nånting i manuset!

Om strykningar och andra förändringar: Först vill jag påpeka att Ligans repliker är gjorda för att kunna räcka till flera skådespelare att dela på. Därför är de ibland upprepningar, så är man inte så många i Ligan så kan man stryka det som känns som upprepningar. Den här versionen av pjäsen har jag ju skrivit särskilt för barn/ungdomsgrupper, som ju alla ser olika ut och har olika behov. Därför vill jag betona att ni ska känna er fria att stryka i manuset och göra andra ändringar som behövs för att få arbetet att fungera. Så länge ni inte ändrar så mycket att pjäsen får ett helt annat budskap eller klipper ihop den med andra författares texter eller så, så behöver ni inte kontakta mig och be om lov. Men jag skriver på ett sånt sätt som gör att det kan vara lite farligt att stryka i manuset innan man verkligen har förstått ordentligt hur det hänger ihop, jag ger ledtrådar i vissa scener till sånt som händer i andra och så vidare. Så tänk igenom noga vad som verkligen går att ta bort och vad det får för konsekvenser innan ni stryker!!